

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

Demosthenis Contra Aphobum Oratio Secunda, Ioan. Lalamantio Heduo Interprete.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

DEMOSTHENIS CONTRA APHOBYM

ORATIO SECUNDA, IOAN. LALAMANTIO Heduo interprete.

V M in multis & magnis rebus corā uobis mentitus sit Aphobus, in hoc ego primum ipsum reprehendere conabor, quod dictū esse ab illo ægrè molesteq; tuli: dixit enim, auum meum Reipub. fuisse obæratum, ac proinde patrem meum periculi metu domū locare noluisse: quo prætextu iste sese excusare, et iudicium effugere conatur. Verū quod ille obæratu mortuus sit, ne testimonio quidē uno comprobauit: sed quod quidem debuit, & soluere distulit, extremum uitæ suæ diē præuidens. Hoc autem in postremam orationis suæ partē dicendum reliquit, ratus se inde facultates nostras eleuare posse commodius. Quod ego si testimonium recitaro, huic mentem quæso adhibete. Comperietis enim, nō quod debet, sed quod debuit, eo testimonio fuisse comprobatum. Atq; in primis id conabor refellere, quod illi animos tollit potissimū, quodq; eum ad rem audaciorē impudētioremq; facit, & in quo controuersia nostra præcipuē posita est, quod si tamen liberū nobis tempus datum fuisset ad eam disceptationē, neq; in eas temporis angustias fuisset coniecti, & pecunias illas, & omnia quæ ciuitati deberent, persoluta esse testibus comprobassemus. Nunc uerō argumentis magnis demonstrabimus, quod neq; debebat quicquam, neq; periculū ullum nobis, si facultates palām possideremus, creabatur. Primum itaq; Demochares, qui materteram meam Gilonis filiam duxit uxorem, facultates suas non dissimulauit, sed munera hodie obit Choragiæ & Trierarchæ, ceteraq; publica, nihil eiusmodi reformidans. Deinde pater ipse meus, cum alias facultates, tum potissimum talenta quatuor, supra ter mille drachmas palām possedit, quas & scriptas esse in tabulis, & se recepisse aliq; in alios testantur. Huc accedit, quod Aphobus ipse cum alijs tutoribus aris mihi relictī magnitudinē ciuitati fecit perspicuā, cum me ducem classis nō paruo quidem censu constituit: sed tanto, ut pro quinīs uigenis minis, quinquagenas conferre. Atqui si quid horum uerum fuisset, nihil ipsorum fecisset, sed hæc omnia cauisset. Nunc autem Demochares & pater et isti ipsi uidētur omnia facere conspicua, nullum tale periculum metuentes. Absurdissimum porro planē est, quod dicunt patrē non fuisse locare domum, et testamentum hoc, eius rei mentionem minimē facere, ex quo ueritatem compertam et consignatam habere licebat. Tanto igitur cum nos priuārint testimonio, ita ne putatis nos eorum uerbis temerē fidem adhibituos: oportebat sanē statim à patris morte testibus aliquot cōuocatis, iubere testamentum obsignari, ut si qua coorta esset dubitatio & cōtrouersia, ad ipsas tabulas recurrere, et ex his ueritatē affectatam habere liceret. Nūc uerō alias obsignare uoluerūt, in quibus permulta eorū quæ relictā erant, non sunt conscripta. Codicilli porrō erant. Quin, testamenti tabulas ueras (quarū beneficio hos codicillos obsignarunt, et à pecunijs relictis, quarum erant domini, & à crimine non locatæ domus sunt absoluti) has inquā neq; ostenderunt, neque reddiderunt. an æquum est credere ipsis, cum de his uerba faciunt? Quanquā ego sanē non intelligo quid hoc sit (Non sinit domum locare, neq; manifestas facere pecunias pater) utrum mihi, an uerō ciuitati? Res enim aliter se habet. Siquidem ipsi, ciuitati facultates meas manifestas fecerunt: me uerō planē celare, nec eas in rationes referre uoluerunt, quarum habita ratione uos uectigalia soluitis. Ostendite enim quales he fuerint facultates, & ubi mihi tradite, & quo præsentē. Duo namq; talenta & minas octoginta de quatuor talentis & ter mille drachmis accepistis. Itaq; ne his quidem meo nomine in publicū conferendis, censi estis. Illo enim tempore uestræ erant. Ex domo porrō, mancipijs quatuordecim & minis triginta, quæ omnia mihi tradidistis, tantum uectigal solui non poterat, quantum uos professi estis in classes. Sed omnino necesse est ea uos habere omnia, quæ his multo maiora fuerunt relictā: quorum nonnulla dum diripuisse manifestē conuincimini, ea fugere audetis, & interdum alijs in alium eius rei culpā cōfertis. rursus uerō recepisse, aliq; in alios testificamini. Cumq; uos nō ita multa recepisse dicatis, magnarum tamen impensarum rationes reddidistis. Omnes autē com-

munem

munem tutelam cum gesseritis, priuatim tamen interea nescio quid molimini. Et testamentum quidem celauistis, ex quo totius rei ueritatē licebat deprehendere. Vultis autem uideri talia nunquam de uobis inuicem dixisse. Accipe porro testimonia, ac ordine singula ipsis recita, ut eorum quæ pro testimonio dicta sunt memores, de ipsis apertius cognoscant. **TESTIMONIA.** Isti ad talenta quindecim ædes etiam mea causa æstimarunt. Facultates autem ne septuaginta quidē minarum, tres ipsi mihi reddiderunt. Recita reliqua. **TESTIMONIA.** Hanc dotē, quam & tutores ipsum accepisse testantur, & alij apud quos se hæc habere confessus est, hanc inquam ipsam, neque pensitationē in rationes retulit. Accipe alia, & recita. **TESTIMONIA.** Duos annos officinam cum administrauerit, Therippidæ quidem precium reddidit: mihi uero, cum annorum duorum & triginta prouentum accepisset, neque eas, neque earum quæstum & fœnus reddidit. Accipe aliud testimoniū, et recita. **TESTIMONIVM.** Hæc sunt mancipia, quæ iste ipse cū acceperit, & alia quæ unā cum his nobis oppignerata sunt, impenſas quidem in ipsa tantas supputat, quæstū uerò ex his factum, ne ullū quidem. Quin & ipsos quidem homines celauit, qui duodecim minas omnibus subductis, singulis annis aflerebant. Recita aliud. **TESTIMONIVM.** Hoc ebur, hoc etiam ferrum cum uendiderit, ne relictum quidem esse dicit. Sed & horum precio priuat me plus minus talēto. Recita ipsa. **TESTIMONIA.** Hæc tria talēta iste habet, & mille drachmas, præter alia. Sortis quidē talenta quinque, quæ iste cepit: quæ si quis cū fœnore ad drachmā tantum componat, is plusquā decē talenta comperiet. Recita quæ sequunt. **TESTIMONIA.** Hæc isti in testamento scripta esse, & se accepisse, alij in alios testantur. Iste uerò domum se accersitum esse à patre cum dicat, & eò uenerit: se tamen ingressum & accersenti paruissē negat, aut horum quicquam roganti promississe. De Demophonte autem se, cum is tabellā testamenti recitaret, audiuisse dicit, & à Therippide dicente ita hæc patrem ordinauisse. & cum intromissus esset, apud patrem etiā stipulatū fuisse, quæcunq; is testamento reliquisset. pater enim meus, iudices, ut se morbi grauitatē effugere non posse sensit, his tribus conuocatis, unā etiam assidente Demone fratre, nos illis commendauit, illorum potestati & arbitrio commisit, id depositum quoddam cognominans. Sororem quidem meam Demophonti, & duo pariter talēta dotis nomine donans, & uxorem hanc illi despondens. Me uerò omnibus ex æquo cū pecunijs commendans, & statuens ut & domum locarent, & simul mihi meas facultates conseruatas uellent. Therippidæ quidem donans octoginta minas: huic uerò præter minas octoginta, matrem etiam meam despondens, & me in illius gēua imponēs, quorum iste omnium improbiſsimus, nullius rei rationem reddidit. quin propter hæc etiam rerum mearum dominus est factus. Sed cum ipse me, operam etiā suam reliquis tutoribus accommodantibus, pecunijs omnibus priuauerit, nūc à uobis postulabit ut sui misereamini: cum ipse pro tertia sua parte, ne eorū quidem quæ minis erant septuaginta æstimata, rationem reddiderit. Deinde uerò & ipsa quæ supererāt, insidijs & fraude studuerit interuere. Cum enim hanc in eos actionem intendere pararem, antidosim in me subdolē subornarunt, ut si ego bonorū fecissem commutationem, ex pacto inuito inter commutantes, nō liceret mihi contra ipsos delinquere. Sin horum nihil facerem, ut ego ex tenuitate facultatum munia publica obiens, ad extremam inopiam redigerer. Et in hoc ipsis subscribebat, operamq; suam accommodabat Thrasylochus Anagirasi. Ego uerò nihil tale cogitans, bonorum quidem feci commutationem, ea tamē lege, & cum hac exceptione, ut eos mihi iudicio liceret persequi. Cum autem per temporis angustias iudicio experiri non possem, munus liturgiæ obuii, ut ne iudicio excluderem, & domum meam & omnia mea oppignerans, hac spe ut hos in iudicio sisterem, coramq; uobis in ipsos actionem intenderem. An nō igitur & antea magna iniuria affectus, maiori etiamnum afficior, cum iudicio cū ipsis agere contendor? quis uestrū iure huic non inuideat, nostrū uerò misereatur, præsertim cum uideat huic quidē præter relictas sibi facultates plusquam decem talenta, atq; adeo de meo talentum insuper additum? Nos autem nō solum paternis bonis exturbatos, sed ips etiam quæ nunc tradita sunt, istorum scelere malitiāq; fraudatos? Quò igitur me uertam, si uos aliter de ipsis iudicaueritis? An erit mihi uitæ subsidiū in fortunis & bonis quæ oppignerata, creditoribus

ditoribus obnoxia, & in creditum subiecta sunt & supposita: At illa iam sunt eorū creditorū quibus obnoxia data sunt, et oppignerata. An in ipsis quæ supersunt pecunijs? At huius fient, si epobeliam debebimus. Nequaquam iudices, uos mihi tantorum malorum auctores eritis. neq; profecto matrē meam, me ipsum, sororem, deniq; indignis omnes affectos modis, negligetis: quos ne pater quidem hac spe reliquit. Sed hanc quidem, tanquam Demophonti nupturam, adiectis duobus talentis in dotem: illam uero cum octoginta minis, isti omnium hominū improbiſſimo: me deniq; uobis, ut in publicorum munerum tractationem sibi successor essem. Succurite igitur, & ut uestrum officium æquitasq; ipsa postulat, nostra etiā, patrisq; mortui gratia, nobis auxilio esse dignemini. Seruate me, miseremini mei. Nam cum hi familiares & cognati nostri nō sint miserti, ad uos uestrumq; auxilium confugimus. Supplex peto, obsecroq; uos per liberos uestros, per uxores; per uestras facultates, ut ita uobis omnia cōtingant foeliciter, ut me interea non negligatis. Neq; uero permittatis matrē meam reliqua uitæ spe priuatam, se ipsa indignum quid pati. Nam ea nunc sperat se, ubi meum ius à uobis impetaro, perhumaniter à me exceptum iri, et meam me sororē elocaturum confidit. Sin uos aliter decreueritis (quod utinam ne cōtingat) quo animo eam ipsam futuram putatis, cum ipsa uiderit me non solum paternis bonis spoliātū, sed & insuper ignominia multatum: cum præterea nullam spem habitura sit, quod soror in tanta egestate, aliquem cognatis, cui nubat, nancisci possit? An æquum esse putatis iudices, ut uel ego ius meū à uobis nō impetrem, uel ut iste tantas pecunias nullo iure possideat et occupet? Nam et si mei erga uos animi periculū nondum fecistis, uos tamē sperare conuenit, me non deteriorem patre futurum. Vobis autem, cuiusmodi uir sit Aphobus iste, exploratū satis cōpertumq; esse arbitror. Itaq; scitote planē, quod cum facultates amplas acceperit, tamen tantum abest ut eius in uos liberale aliquod beneficium extiterit, ut uel eum alienarum potius fortunarum depredatorē, uel aperta demonstratione intellexeritis. Itaque cum hac expenderitis, aliāq; in memoriā reuocaueritis, hac uia quæ uobis uidebitur quisiſſima, decernite. Abunde enim uobis probatum est cum testibus, tum argumentis & necessarijs & probabilibus, quod isti se omnia mea accepisse cōfitentur. Hæc autem se impendisse dicunt, cum tamen non impenderint, sed penes se omnia habeāt: quæ in animū reuocantes, oportet uos aliquo modo de nobis esse in conseruandis fortunis sollicitos. Et sic uobis persuadeatis uelim, quod si ego uestra opera, mea recuperaro, obire et iurē quidē munia liturgiæ nō recusabo: et simul gratias habebō, quod mihi æquitatis habita ratione, meas facultates mihi reddideritis. Sin uero istum meorum minimum effeceritis, is planē horum nihil facturū est. Nolite enim putare, ipsum eorum causa quæ se accepisse negat, in uestram gratiam liturgias obire uelle. quin potius existimate, ipsum ea quæ habet relaturum esse, ut iure absolutus esse uideatur.

ARGVMENTVM ORATIONIS PRO TUTELA
contra Aphobum, eodem interprete.

Demosthenes Pæaniensis, Demosthenis Oratoris pater, moriens, liberis suis (duos enim reliquerat, Demosthenē filiū, et filiā) eorumq; pecunijs curatores tres præfecit. Duos quidē affines, Aphobū et Demophontē: unū uero amicum à puero, Therippidē. et Therippidæ quidē dat minarū septuaginta usum fructū, dū Demosthenes filius sui iuris factus esset. Demophonti uero despondet filiam, iubens illam dotis nomine duo talenta accipere. Aphobum uero uult suam quidem uxorem, liberorum matrem, Cleobulam nomine, Gilonis filiam, uxore ducere: minas octoginta largitus. Ac simul uult ipsum uti & domo, & domus totius supellectile, dum Demosthenes uirilem togam sumpserit. Isti pecunias legatas confestim accipiunt. Defuncti autem uxorem neq; Aphobus duxit, neq; Demophon filiam. Cum itaq; administrarent facultates talentorum quatuordecim, ut Orator demonstrat, deberentq; talenta triginta ex scenoris perceptione persolvere & reddere: pauca admodum reddiderunt Demostheni in uiros adscripto. Quamobrē actionem instruit et adornat tutelæ nomine, tutelariā, contra Aphobum, decem talentorum iudicium sortitus. Nam cum ille tertium locum inter curatores obtineret, tertiam partem pecuniarum debebat, quas colligit Orator, cum ex sorte, tum ex usura contra Aphobum, ut rationes quibus ipse se tuebatur, irritas faceret: et obiectiones, quibus in aduersum nitebatur Aphobus, eluderet. Hæc oratio habita est. Habet uero etiam eorum quæ prædicta sunt, repetitionem.